

Tanker ved en Nytårstale ved BenHurs Standerhejsning 2020

Intro

Annette Sundby ringede til mig i begyndelsen af november måned 2019, om jeg ville holde Nytårstalen i BenHur d. 5 jan. 2020. Det første jeg sagde var jeg havde holdt en for mange år siden, som med et pænt udtryk kan "kaldes mindre vellykket" !!! Det var ikke nogen undskyldning for at undslå sig mente Anette. Hvad skulle jeg så tale om? Annette foreslog så at jeg kunne tale om min tilknytning til BenHur og mine minder derfra. Så var der ligesom ikke flere undskyldninger jeg kunne bruge, så jeg sagde ja tak.

Den tidlige barndom

Min Far blev medlem af Ben Hur 17 år gammel d.v.s. 1927/1928. Han blev en habil sprinter 100 m 11.2 og længde 6.60 m. I mange år var han med på BenHur's 4 x100 m hold så sent som i 1945 lige efter befrielsen deltog han på BenHurs 4x100 m hold i Malmø, hvor de vandt over et hold fra USA og et svensk hold fra MAI, dog mest fordi det ene hold mistede depechen og det andet hold overtrådte et skifte. Dette og mange andre historier om BenHur, der tog til Jylland og vandt over et udvalgt hold fra Jylland. Diverse udlandsrejser med BenHur var med i fortællingen om BenHur i mit barndoms hjem. I 1950 – 1952 var min far formand for BenHur. I hans formandstid blev kvindeafdelingen oprettet, der blev arbejdet med gennemrenovering af atletik stadion. Under krigen var cinders blevet gravet op for at blive brugt til opvarmning af husene omkring Parken. En af måderne på at samle penge ind, var det årlige Høstmarked. Desværre nåede man ikke i mål. Der manglede vistnok 30.000,00 kr. Man havde tilsagn om at penge kunne lånes, men Centralforeningen ville ikke optage lånet. Moderniseringen blev derfor udskudt. Alle efterfølgende BenHur bestyrelser har mere eller mindre arbejdet med renovering af atletik stadion. Alt dette medførte at Familien Tesch var en fast deltager i Standerhejsningen hvert år.

Vist nok i sommeren 1953 var jeg på min første sommerlejr i Jægerspris som tantebarn. Min storebror Erik var med som aktiv i BenHur.

I sommeren 1956 blev jeg så selv medlem af BenHur og deltog aktivt i sommerlejren. Jeg var så heldig at komme på Arne Sünchsen 's bordhold, der vandt hold konkurrencen det år.

Ungdoms træningen foregik under Ingvar Jensens ledelse med opvarmning Parken rundt, dengang var der en høj med blomster i det ene hjørne, rundstregningen var ca. 1000 m, det var det længste man løb dengang, ellers var det sprint, længde, kuglestød, boldkast, højdespring og skiftetræning som afslutning. Ungdomsafdelingen havde også fritidsordning med filmfremvisning. Min atletik resultater var ikke noget at prale med. Så var der mere fart over med min søster Birthe. Kvindeafdelingen havde nogle ret talentfulde piger, min søster var en af dem, så jeg var mange gange sammen med min far ude at se hende til atletik stævner.

Omkring 1958 ville jeg prøve en anden sportsgren og blev meldt ind i Boldklubben, men det var ikke nogen succes. Så efter ca. et år, hvor jeg aldrig blev sat på et hold og derfor aldrig spillede en kamp for KFUM holdt jeg op med det.

I 1960 Var min bror sammen med BenHur taget til Rom for at se de olympiske lege. Men det var ikke det eneste der blev udforsket. På et postkort hjem skrev han at vinen var billigere end sodavand så af hensyn til hans økonomi ville han reducere sit indtag af sodavand. Ud over kammeratskabet I BenHur var Erik også aktiv i bestyrelses arbejde med et sekretær job i Finn Valeur's Bestyrelse.

Min Aktive del.

Omkring 1966 blev jeg igen medlem af Benhur, det første jeg husker er hvordan Erik Bahn ønskede mig velkommen i klubben ved Julefesten, det var ligesom om at komme hjem. Jeg begyndte at træne til mellem / langdistance. Træningen foregik meget efter Arthur Lydiard's principper jo længere jo bedre. I begyndelsen var det Gentofte sø rundt ca. 7 km, så blev det mosen rundt ca. 10 km, så ud at runde TV byen i alt 14 km. Alt sammen anført af Steen Marcussen og Flemming Larsen, men der var også mange andre med.

Bane træning med intervaller med mange gentagelser. Om vinteren var der om søndagen også ture til Hareskoven, hvor der blev løbet op og ned af bakker langs med Bagsværd sø og Furesø på disse ture var Sven og Torben Jørgensen også blandt deltagerne.

I foråret 1968 flyttede jeg til Hundested for at arbejde på Poul Molich's Bådeværft. I forbindelse med vægttræningen i BenHur, blev jeg bedt om at lave en stærk bænk til brug ved bænkpres, Poul Molich blev sponsor til bænken, der med blå plastikbetræk i mange år fremover var en del af vægttrænings lokalet.

1968 var også året, hvor jeg havde den fornøjelse en gang at være medhjælper ved Steen Smidt's træning.

Steen havde næsten gennemført et af sine træningspas den dag, han manglede bare lige 3 stk. 300 m sprint. Flemming spurgte om jeg ikke kunne være hare på de sidste 200 m. Jeg skulle starte ved 200m mærket, når Steen nærmede sig dette punkt, jeg sagde ja, men tænkte at Steen nok kom blæsende forbi hen ad opløbsiden. Jeg løb alt hvad jeg kunne og til min overraskelse kom jeg først i mål. Flemming bemærkede tørt at jeg vist var blevet hurtig, sandheden ligger nok lidt imellem hurtig og knapt så langsom, samt at Steen var træt efter et hårdt træningspas, men derfor var det alligevel en rar fornemmelse at have løbet lige op med Steen Smidt på de sidste 200m af hans 300m sprint træning.

Vi var som sagt mange i BenHur der trænede mellem/lang distance og blandt andet stillede vi 7 mand på en dejlig sommeraften ved BenHur's fødselsdag stævne på mile løbet. Carlsen som løbsleder/ tidtager placerede et kosteskaf ved tæt 1500 m mærket, så han kunne tage Niels Kahlke's mellemtid! Der måske ville være ny ungdomsrekord. Alle 7 Benhurianere gennemførte på tider under 4min 46 sek. Mange af dem med personlig rekord.

Mine personlige tider på 5 km var lige knapt nok til at komme på 1. holdet, men så kunne jeg bruges på 2. holdet hvilket var ok.

I 1969 flyttede jeg til Helsingør, da jeg var startet på skibingeniørstudiet ved det stedlige Teknikum. Derved blev min næsten daglige træningsture omkring Parken afløst af trænings ture omkring

Helsingør men næsten ingen banetræning. I stedet for begyndte jeg at løbe længere træningspas sammen med nogle studie kammerater, der trænede til langrend på ski. I vinteren 1970 foråret 1971 var vi nået til ofte at løbe 30-33 km / trænings pas og når vi skulle have en slapper, nøjes vi med 21 km. Et træningspas på 30 km jeg specielt husker, var fordi jeg havde glemt mine træningssko og derfor lånte en af mine kammeraters ekstra par sko, der var 2 numre for store. Netop dag gik det rigtig godt for mig så jeg sluttede lidt foran de andre på ca. 1 time 55 Min.

Det var derfor naturligt at 2 af mine løbe kammerater og jeg meldte os til SNIK's Marathon løb 1971. Min plan var at løbe 20 min/ 5km. Det skulle så række til ny klubrekord i BenHur.

Nu skulle jeg endelig huske at lægge langsom ud! og det prøvede jeg, men virkeligheden sagde ca. 18min pr. første 5 km, Næste 5 km blev på lidt over 19 min og sådan fortsatte det indtil 25 km med tider under 20 min/ 5km. Så kom muren der ellers efter andre historier kommer ved 30 km. Den dag skete det allerede for mig ved 25 km. Jeg slæbte mig igennem løbet takket være diverse strækøvelser for at minimere mine kramper i lægmuskler samt et BenHur heppekor bestående af John Frøberg. Jeg kom i mål i tiden 2 timer 58 min 17 sek, som på det tidspunkt var den hurtigste BenHur tid på Marathon 42 km 195 m, men ikke hurtig nok til at det kunne godkendes som klub rekord. Idet man tidligere havde løbet 40km i tider, som så var omregnet til krav 2 timer 55 min for de 42 km 195m. I 5 års beretningen 1980-1984 kan jeg se at min tid var den hurtigste i 3 år inden andre fra BenHur løb hurtigere. Som et kuriosum min ene træningskammerat (ham med de store sko) udgik med mavesmerter, men senere samme år løb han en anden Marathon på 2 timer 34 min. lidt under BenHurs nuværende klub rekord.

Efter min Marathon debut kunne jeg ikke træne den første uge og træningspassene blev aldrig mere så intense og lange. Det blev sjældent længere end 18- 21 km og mange gange kun 14 km.

I efter året 1972 blev jeg færdig med mit studium og var inde som soldat til efteråret 1973. Jeg fik igen bopæl i København, nu skulle der igen trænes i BenHur. Men så kom oliekrisen med koldt vand i bruserne! Det var ikke just den bedste cocktail. I parentes var jeg blevet valgt til Kasserer i BenHur 1973 og det var kun ved hjælp fra Kåre Stevns, at jeg i 1974 kunne aflevere et regnskab der kunne godkendes. I dec. 74 måtte jeg emigrere til Fyn for at få arbejde og dermed sluttede den tætte kontakt til Benhur. Nu blev det kun til weekend ophold ind i mellem.

Foreningslivet i tiden 66 -77 var meget festligt. Julefest, Forårslejr med terræn løb, pinselejr og efterårs lejr. Derudover sommerfest for alle atletikvenner i København og omegn. Dertil kom privat fester ved nytår og i sommertiden, det var ved en sommerfest 1976 hos Birgit og Jørgen Thorsen at jeg begyndte at se til Hanna.

Efter at have stiftet familie 1978 faldt mødefrekvensen til BenHur, men beholdt kontakten ved deltagelse i holdkampe og da jeg blev gammel nok i veteranmesterskaber.

I 1979 havde vi besøg af Lisbet Sundby og Jan Hoby der skulle deltage i nogle manglekampe i Odense.

I starten af 80-erne havde vi besøg af Børge Barklej som stillede op i 100m til danske veteran mesterskab. Jeg havde aldrig før set Børge løbe. Jeg kendte ham kun som en fastdel af dommerkollegiet og rekord udvalget sammen med Carlsen og Sven Jørgensen.

Det var derfor fantastisk, se ham spurte afsted og blive nr. 3 i sin aldersgruppe i den fine tid 14.7sek.

Til sammenligning, nu er jeg blevet fast mand på veteran holdet min sidste 100m i 2019 var på 16.59 sek.

I 1999-2000 var jeg menigt medlem i BenHur's bestyrelse, der mest huskes som året hvor BenHur's ungdomsafdeling blev nedlagt, da ungdomslederen meddelte sin afgang. Der var noget skismas omkring klubtrøje ved motionsløb og stadion renoveringsplan med kunststof efter Erik Bahn's tegninger måtte opgives p.g.a. manglende penge.

Afslutning

BenHur har altid, for mig, stået for noget særligt med masser af aktivitet selvom de ydre rammer ikke altid har været optimale. Min historik med forskellige flytten rundt og arbejde væk fra familie i længere perioder har ikke været befordrende for en tæt kontakt med BenHur, men hver gang vi mødes er det som at komme hjem. Vi har en Atletik og Motionsklub uden atletik stadion. Det er næsten lige som humlebien, den flyver selvom al teori siger, den ikke kan. I mit arbejdsliv har jeg oplevet firmaer der trives selvom ydre rammer ikke er optimale. Tag feks. MAN motorfabrik, de er verdensførende i design af store 2 takt motorer, de har ikke egen motor fabrik men er kun licens haver. Et andet eks. I mit sidste firma OMT, der opstod af resterne af Odense Staalskibsværft's design afdeling, Her er der et skibsdesign firma uden Skibsværft eller Reder i baghånden.

Man startede man op med 2 teser

- 1) Projekter, arbejde som vi får penge for.
- 2) "Opportunities", arbejde vi ikke for penge for, men der skal undersøges om det kan blive til et projekt.
En af opportunities udviklede sig til en kæmpe ordre der medførte at firmaet allerede efter 1 år kom ud med positive regnskabstal.

På det gamle værft var der endnu en tese
- 3) Hvilke problemer kan vi forvente (altså hvilke begrænsninger). Ved at fokuserer på begrænsningerne mistede man efter min mening ofte chancen for succes.

Det er mit ønske at BenHur i det nye år udforsker "opportunities" for hvordan får vi nye medlemmer og husk, tænk ikke på begrænsninger.

Godt nytår til alle.

/ Helge Tesch